EUROOPAN PARLAMENTTI

2004 *2009*

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

VÄLIAIKAINEN
2004/2221(INI)

8.11.2004

MIETINTÖLUONNOS

johon sisältyy ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin huumausainestrategiasta (2005–2012)
(2004/2221(INI))

kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

Esittelijä: Giusto Catania

PR_INI_art49

SISÄLTÖ

Sivu

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN SUOSITUKSEKSI NEUVOSTOLLE 3

PERUSTELU 9

EHDOTUS SUOSITUKSEKSI B6-0070/2004 11

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO .....

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN SUOSITUKSEKSI NEUVOSTOLLE

Euroopan unionin huumausainestrategiasta (2005–2012)
(2004/2221(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Rosa Díez Gonzálezin PSE-ryhmän puolesta neuvostolle esittämän Euroopan parlamentin suosituksen EU:n huumausaineiden vastaisesta strategialuonnoksesta (2005–2012) (B6-0070/2004),

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon V osaston[1],

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon[2] VI osaston, erityisesti sen 31 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

– ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen konsolidoidun toisinnon[3] 252 artiklan,

– ottaa huomioon ehdotuksen sopimukseksi Euroopan perustuslaista, erityisesti sen I-16, I-40, II-94, II-95, III-271, III-278 ja III-305 artiklan,

– ottaa huomioon Schengenin säännöstön sisällyttämisen Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja EY:n perustamissopimukseen,

– ottaa huomioon seuraavat Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukset:
30. maaliskuuta 1961 tehty huumausaineita koskeva yleissopimus sellaisena kuin se on tarkistettuna 25. maaliskuuta 1972 hyväksytyllä Geneven pöytäkirjalla,
21. helmikuuta 1971 tehty psykotrooppisia aineita koskeva yleissopimus sekä
19. joulukuuta 1988 tehty huumausaineita ja psykotrooppisia aineita koskeva yleissopimus,

– ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 302/93, annettu 8 päivänä helmikuuta 1993, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen perustamisesta[4],

– ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille huumausaineiden torjuntaa koskevasta Euroopan unionin toimintasuunnitelmasta vuosiksi 1995–1999 (KOM(1994)0234),

– ottaa huomioon huumausaineista annetun poliittisen julistuksen ja 8.–10. kesäkuuta 1998 kokoontuneessa YK:n yleiskokouksessa hyväksytyt päätöslauselmat,

[1] EYVL C 325, 24.12.2002.
[2] EYVL C 325, 24.12.2002.
[3] EYVL C 325, 24.12.2002.
[4] EYVL L 36, 12.2.1993, s. 1.

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 102/97/EY, tehty 16. joulukuuta 1996, yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemiseksi osana kansanterveyden alan toimintaa[1],

– ottaa huomioon yhteisen toiminnan 96/750/YOS, 17 päivältä joulukuuta 1996, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella Euroopan unionin jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen ja käytäntöjen lähentämisestä huumeiden väärinkäytön torjumiseksi sekä laittoman huumausainekaupan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi[2],

– ottaa huomioon yhteisen toiminnan 97/396/YOS, 16 päivältä kesäkuuta 1997, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella uusia synteettisiä huumausaineita koskevasta tiedonvaihdosta, riskien arvioinnista ja valvonnasta[3],

– ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2046/97, annettu 13 päivänä lokakuuta 1997, pohjoinen-etelä-yhteistyöstä huumausaineiden ja niiden väärinkäytön vastaisessa toiminnassa[4],

– ottaa huomioon Wienin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 1998 hyväksytyn neuvoston ja komission toimintasuunnitelman parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta[5], erityisesti sen 13, 14, 44, 47 ja 51 kohdan,

– ottaa huomioon Tampereella 15.–16. lokakuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, erityisesti niiden 43, 48, 50, 60, 61 ja 62 kohdan,

– ottaa huomioon Helsingissä 10.–11. joulukuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien 53 kohdan, jossa Eurooppa-neuvosto pani merkille Euroopan unionin huumausainestrategian (2000–2004),

– ottaa huomioon Santa Maria da Feirassa 19.–20. kesäkuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, erityisesti niiden 51 kohdan, jossa Eurooppa-neuvosto vahvisti huumausaineita koskevan EU:n toimintasuunnitelman (2000–2004),

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/97/EY, annettu 4 päivänä joulukuuta 2001, rahoitusjärjestelmien rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä[6],

[1] EYVL L 19, 22.1.1997, s. 25.
[2] EYVL L 342, 31.12.1996, s. 6.
[3] EYVL L 167, 25.6.1997, s. 1.
[4] EYVL L 287, 21.10.1997, s. 1.
[5] EYVL C 19, 23.1.1999, s. 1.
[6] EYVL L 344, 28.12.2001, s. 76.

– ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille huumausaineita koskevan EU:n toimintasuunnitelman (2000–2004) täytäntöönpanosta KOM(2001)0301 ja KOM(2002)0599,

– ottaa huomioon uudelleenlaaditun ehdotuksen neuvoston asetukseksi Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen perustamisesta 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 302/93 muuttamisesta (KOM(2003)0808, 5085/04 CORDROGUE 7 SAN 3),

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 273/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, huumausaineiden lähtöaineista[1],

– ottaa huomioon työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan, 83 artiklan 5 kohta,

– ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä xxx valiokunnan ja xxx valiokunnan lausunnon (A6-0000/2004),

A. ottaa huomioon, että huumeiden käyttö ja huumekauppa ovat levinneet laajalle kaikissa jäsenvaltioissa, eivätkä jäsenvaltiot voi ratkaista ongelmaa toimimalla yksin, minkä vuoksi Euroopan unionin olisi hyväksyttävä yhtenäiseen ja kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan perustuva todellinen eurooppalainen huumausainepolitiikka ja toteutettava kaikki tarvittavat toimet terveyttä koskevien ongelmien sekä huumeidenkäyttäjien sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi sekä järjestäytyneestä huumerikollisuudesta yhteiskunnalle koituvien vahinkojen korjaamiseksi,

B. ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2004 kokoontuneen oikeus- ja sisäasioiden neuvoston päätöksen, että vuosiksi 2005–2012 laaditaan uusi yhtenäinen ja tasapainoinen huumausainestrategia, joka on perustana kahdelle peräkkäiselle kolmivuotiselle (2005–2007 ja 2009–2011) huumausaineita koskevalle EU:n toimintasuunnitelmalle, joiden kummankin jälkeen on yksivuotinen arviointijakso (2008 ja 2012), ja että kyseinen strategia hyväksytään joulukuun 2004 Eurooppa-neuvostossa,

C. ottaa huomioon, että neuvoston puheenjohtajavaltio Alankomaat esitteli 6. heinäkuuta 2004 horisontaaliselle huumausainetyöryhmälle ehdotuksen Euroopan unionin huumausainestrategiaksi (2005–2012) (CORDROGUE 53) ja otti huomioon "EU:n huumausainestrategiasta" Dublinissa 10.–11. toukokuuta 2004 järjestetyn konferenssin päätelmät (CORDROGUE 36), joita tarkistettiin 7.–8. syyskuuta sekä 30. syyskuuta ja 1. lokakuuta 2004,

D. ottaa huomioon, että Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus ja Euroopan komissio eivät ole vielä esittäneet teknistä ja poliittista arviointia koskevia kertomuksiaan, joissa arvioidaan Euroopan unionin huumausainestrategiassa (2000–2004) vahvistettujen yhdentoista yleistavoitteen ja kuuden ensisijaisen tavoitteen toteutumista,

E. ottaa huomioon, että neuvosto käy horisontaalisessa huumausainetyöryhmässä ja CATissa (unionisopimuksen 36 artiklassa tarkoitettu komitea) neuvotteluja EU:n huumausainestrategian (2005–2012) sisällöstä, vaikka sillä ei vielä ole edellisestä EU:n

[1] EUVL L 47, 18.2.2004, s. 1.

huumausainestrategiasta (2000–2005) eikä EU:n huumausaineiden torjuntaa koskevan toimintasuunnitelman (2000–2005) täytäntöönpanoa käsitteleviä arviointeja, jotka Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus toteuttaa yhdessä komission kanssa ja joiden tulosten on määrä valmistua loka–marraskuussa 2004,

F. on vakuuttunut, että EU:lta ja jäsenvaltioilta puuttuu poliittista tahtoa käsitellä huumausaineita koskevaa ongelmaa yhteisön tasolla,

G. on sitä mieltä, että paras tapa tutkia huumeisiin sisältyviä vaaroja ja ratkaista huumeita koskevat moninaiset ongelmat on tieteellinen tutkimus, jossa olisi keskityttävä objektiivisiin ja vertailukelpoisiin tietoihin ja hylättävä kaikki ideologiset lähestymistavat,

1. suosittelee Eurooppa-neuvostoa ja neuvostoa noudattamaan Euroopan unionin uutta huumausainestrategiaa (2005–2012) laatiessaan sekä kaikissa EU:n huumepolitiikkaa koskevissa kysymyksissä seuraavia suosituksia:

a) olisi vahvistettava kaikille unionin jäsenvaltioille yhteinen ja yhteisön talousarviosta rahoitettava eurooppalainen huumepolitiikka, jossa ongelmaa lähestytään kokonaisvaltaisesti ja eri näkökulmista, sillä sisäisten rajojen poistuttua jäsenvaltioiden kansalliset huumepolitiikat vaikuttavat väistämättä myös muihin jäsenvaltioihin;

b) olisi tiedostettava, että EU:n huumausainestrategian (2000–2004) toteutumisesta tehdyissä arvioinneissa ainoastaan yhdelle tavoitteelle on annettu hyväksytty arvosana, kun taas strategian loput viisi päätavoitetta eivät ole täyttyneet tyydyttävällä tavalla;

c) Euroopan unionin uusi huumausainestrategia (2005–2012) olisi suunniteltava ja laadittava kokonaan eri tavalla kuin nykyinen strategia;

d) Euroopan unionin huumausainestrategian oikeusperusta sekä toimielimiä ja rahoitusta koskevat rakenteet olisi määriteltävä uudestaan ja hylättävä EU:n nykyisen, kaikin puolin tehottomaksi osoittautuneen huumepolitiikan perusteet riittämättöminä;

e) olisi hyväksyttävä uusi oikeudellinen väline, jossa vahvistetaan unionin huumepolitiikan tavoitteet sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden yhteistyötä, toimielinten menettelyjä ja tarvittavaa rahoitusta koskevat säännöt;

f) EU:n yleiseen talousarvioon olisi perustettava erillinen huumausaineita koskeva luku, josta komission tulevaisuudessa hyväksymiin toimintasuunnitelmiin sisältyvät välineet rahoitetaan, sillä muussa tapauksessa huumausainestrategiassa asetetut tavoitteet jäävät saavuttamatta;

g) EU:n uusi huumausainestrategia (2005–2012) olisi hyväksyttävä vasta sen jälkeen, kun edellisestä strategiasta ja sen toteutuneista saavutuksista tehtävät tekniset ja poliittiset arvioinnit on saatu valmiiksi;

h) Euroopan parlamentille olisi tiedotettava virallisesti – demokraattista oikeutusta, avoimuutta ja toimielinten välistä yhteistyötä koskevien periaatteiden mukaisesti – EU:n uudesta huumausainestrategiasta (2005–2012) käytävien neuvottelujen edistymisestä neuvostossa;

i) Euroopan parlamenttia olisi kuultava ennen EU:n uuden huumausainestrategian (2005–2012) hyväksymistä, jotta sen kanta voidaan ottaa huomioon hyvissä ajoin;

j) jotta unionin huumausainestrategiaa koskevan ehdotuksen yleistavoite voitaisiin saavuttaa ja parantaa kansalaisten hyvinvoinnin ja suojelun tasoa ja toisaalta lähestyä ongelmaa tasapainoisesti ja kokonaisvaltaisesti, olisi ehdotettava kokonaan toisenlaisia välineitä, sillä tähän mennessä esitetyt ehdotukset ovat aivan riittämättömiä;

l) EU:n huumausainestrategian osatekijöitä olisi muutettava, sillä nykyisellään ne ovat epärealistisia, mikä jo sinällään tekee asetettujen tavoitteiden saavuttamisen mahdottomaksi;

m) Euroopan unionin huumepolitiikkaan olisi määriteltävä ja sisällytettävä kokonaan uudenlainen koordinaatiomekanismi, jotta huumeongelmaa voitaisiin käsitellä tasapainoista, monialaista ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa noudattaen, mikä kymmenen uuden jäsenvaltion liityttyä unioniin on vielä aikaisempaakin tärkeämpää;

n) olisi vahvistettava vähimmäisvaatimukset riskien ennaltaehkäisemistä koskevien toimintamahdollisuuksien parantamiseksi ja toisaalta huumeista johtuvien vahinkojen korjaamista koskevien, jäsenvaltioiden parhaisiin toimintatapoihin perustuvien toimien toteuttamiseksi;

o) ennaltaehkäisyyn ja huumeidenkäyttäjien terveydenhoitoon olisi kiinnitettävä enemmän huomiota, sillä strategian epäonnistumisen vuoksi suuri osa huumeidenkäyttäjistä on syrjäytynyt yhteiskunnasta, mitä voidaan pitää perusoikeuksien loukkauksena;

p) olisi vaadittava toimia, joilla vahvistetaan huumeidenkäytön vaarojen ennaltaehkäisyä koskevaa tiedottamista;

q) kansalaisyhteiskunnan tehtävä huumeisiin liittyvien ongelmien ratkaisemisessa olisi määriteltävä, ja sen osallistumista ja mukanaoloa olisi lisättävä huomattavasti;

r) olisi otettava käyttöön arviointitoimia, joiden avulla sellaiset toimintalinjat, jotka eivät edistä Euroopan unionin huumausainestrategiassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista, voidaan saada ajoissa selville ja korjata;

s) toteutettavissa toimissa olisi otettava huomioon se tosiasia, että järjestäytyneen huumerikollisuuden ja kansainvälisen terrorismin rahoituksen välillä vallitsee suora yhteys, ja kaikilla aloilla olisi sovellettava omaisuuden takavarikoinnista ja rahanpesusta annettuja voimassa olevia säädöksiä;

t) kaikkiin kansainvälisiin sopimuksiin ja erityisesti kaikkiin kolmansien maiden kanssa tehtäviin uusiin yhteistyösopimuksiin olisi sisällytettävä erityinen huumeiden vastaista yhteistyötä koskeva lauseke, ja tämä olisi tunnustettava ns. olennaiseksi lausekkeeksi;

u) huumeidentuottajamaiden kehitykseen myönnettävää apua olisi lisättävä huomattavasti ja olisi käynnistettävä ohjelmia kestävien vaihtoehtojen löytämiseksi huumeviljelmille ja köyhyyden vähentämiseksi voimakkaasti;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja Eurooppa-neuvostolle sekä tiedoksi komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskukselle, Euroopan neuvostolle sekä Yhdistyneille Kansakunnille.

PERUSTELUT

Euroopan unionin huumausainestrategia ei voi perustua ideologiaan, vaan sen pitää ehdottomasti pitäytyä tieteellisissä arvioissa, jotta voidaan toteuttaa vakavasti otettavia toimia huumeiden leviämisen ja niihin liittyvän laittoman toiminnan torjumiseksi.

Huumaavien aineiden käyttäminen lisääntyy jatkuvasti Euroopan kansalaisten keskuudessa, mikä on selvin osoitus, että unionin jäsenvaltioiden harjoittamalla pakkokeinoihin ja kieltoihin perustuvalla politiikalla ei voida torjua huumekauppaa, joka on yhä järjestäytyneen rikollisuuden ja terroristijärjestöiden merkittävimpiä tulonlähteitä.

Eurobarometrin komissiolle (huhti-toukokuussa 2004) tekemä tutkimus, jossa haastateltiin 7 600:aa 15–24-vuotiasta nuorta, osoittaa, että huumausaineiden hankkiminen on erittäin helppoa kaikissa Euroopan maissa ja uteliaisuus ja halu rikkoa rajoja ovat ensisijaiset syyt huumeiden käytölle.

Lissabonin viraston vuosikertomuksen tietojen mukaan kannabis on käytetyin huumausaine unionissa ja useissa maissa yli 20 prosenttia väestöstä on jossain vaiheessa elämäänsä käyttänyt sitä. Varovaistenkin arvioiden mukaan yksi viidestä aikuisesta EU:ssa on kokeillut jotain huumausainetta. Tietojen perusteella kannabiksen käyttö on kasvamassa unionissa, ja joissakin maissa kasvu on jo tasaantunut historiallisesti melko korkealle tasolle.

Huumausaineet onkin luokiteltava yleistyksiä välttäen, sillä huumaavien aineiden vaikutukset eivät ole samanlaisia, eivätkä ne muistuta toisiaan. Erääät huumeet, erityisesti ns. kevyet huumeet, eivät tieteellisten tutkimusten mukaan aiheuta riippuvuutta. Huumeiden käytön yleistymisen lisäksi toinen näkökohta, johon Euroopan unionin strategiassa pitäisi kiinnittää huomiota, on huumeiden käyttöön liittyvät kuolemantapaukset. Aidsin aiheuttamat kuolemantapaukset vähentyvät, mutta yliannostuksesta johtuvien kuolemien määrä pysyy ennallaan tai lisääntyy yhä.

Tämä on toinen tilastotieto, joka osoittaa selkeästi, että nykyisellä strategialla ei saavuteta ihmisten suojelemisen ja yhteiskunnan hyvinvoinnin edistämisen tavoitteita.

Nykyinen huumausainestrategia ei huoleta lainkaan mafiaa ja rikollis- ja terroristijärjestöjä, itse asiassa niiden vuosittaiset huumeiden maahantuonnista saadut voitot kasvavat. Europolin mukaan maailmanlaajuiset tilastot näyttävät, että huumetakavarikot keskittyvät pieneen joukkoon maita, niiden osuus koko maailman kaikkien huumeiden takavarikoista on 75 prosenttia. Europolin järjestäytyneestä rikollisuudesta tekemän raportin mukaan huumausaineiden tuotanto ja kauppa on EU:n rikollisjärjestöiden ensisijaista toimintaa. Mistään muusta järjestäytyneen rikollisuuden lajista ei kyetä saamaan yhtä suuria voittoja

Huumausaineisiin liittyväksi rikollisuudeksi voidaan käsittää rikokset, jotka tehdään huumausainelakeja vastaan, laittomien huumeiden vaikutusten alaisina tehdyt rikokset, huumeriippuvaisten oman käyttönsä rahoittamiseksi tekemät rikokset (lähinnä yksityisomaisuuteen kohdistuvat rikokset ja myymälävarkaudet), sekä järjestelmään kohdistuvat rikokset, jotka liittyvät laittomien markkinoiden toimintaan (taistelu toiminta-alueista, virkamiesten lahjominen, jne.)

Edellä esitettyjen syiden vuoksi on vietävä eteenpäin yhteisön hanketta vaihtoehtoisista rangaistuksista, jotta huumausaineiden torjunta ei rajoittuisi pelkästään vankilatuomioihin. Huumeiden torjuntastrategiaa olisi pidettävä osana yhteiskunnallista toimintaa, jossa kiinnitetään huomiota sosiaalisiin ongelmiin huumausaineiden käytön ehkäisemiseksi ja muutetaan pakkokeinostrategiaa, jolla pyritään vain rankaisemaan käyttäjiä.

Tämän vuoksi etusijalle olisi nostettava haittojen rajoittamisen strategia. Toimenpiteet huumeisiin liittyvien terveyshaittojen minimoimiseksi, kuolemantapausten vähentämiseksi ja yleiselle järjestykselle aiheutettujen häiriöiden torjumiseksi ovat muodostuneet keskeiseksi osaksi monia kansallisia huumausainestrategioita ja selkeäksi poliittiseksi tavoitteeksi suurimmassa osassa jäsenvaltioita. Haittojen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä kuvaillaan kansallisesti "erittäin tähdellisiksi", "huomattavan merkittäviksi", "ensiarvoisen tärkeiksi", "prioriteetiksi", tai "kansallisen huumausainestrategian merkittäväksi näkökohdaksi".

29.9.2004

EHDOTUS SUOSITUKSEKSI NEUVOSTOLLE (B6-0070/2004)

työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti
esittäjä: Rosa M. Díez González PSE-ryhmän puolesta
EU:n huumausaineiden vastainen strategialuonnos (2005–2012)

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon sisäasioiden neuvoston 2.–3. joulukuuta 2004 pidettävän kokouksen, jossa käsitellään EU:n huumausaineiden vastaista strategialuonnosta ajanjaksolle 2005–2012,

– ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 17. joulukuuta 2004 pidettävän kokouksen, jossa hyväksytään EU:n huumausaineiden vastainen strategialuonnos ajanjaksolle 2005–2012,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan,

A. ottaa huomioon, että EU:n uuden huumausaineiden vastaisen strategian kehykset ja strategiassa asetetut ensisijaiset tavoitteet toimivat perustana EU:n kahdelle kolmivuotiselle huumausaineiden vastaiselle toimintasuunnitelmalle (2005–2007 ja 2009–2011), joita kumpaakin seuraa yhden vuoden pituinen arviointijakso (2008 ja 2012),

B. katsoo, että EU:n sisällä harjoitettavan huumausainepolitiikan olennainen osatekijä on EU:n toimielinten välisen yhteistyön parantaminen,

C. katsoo, että tähän tilaisuuteen olisi tartuttava siten, että kannustetaan ja kehitetään tehokasta ja globaalia huumausaineiden vastaista politiikkaa,

1. esittää neuvostolle seuraavat suositukset:

   a) on luotava todellinen eurooppalainen huumausaineiden vastainen politiikka, jossa keskitytään kysynnän vähentämiseen, tiedottamiseen ja arviointiin,

   b) on kehitettävä ja edistettävä menettelytapoja haittojen vähentämiseksi jäsenvaltioissa ilman, että yksittäisiltä jäsenvaltioilta kielletään toimien hyväksyminen tai kokeilujen toteutus tällä alalla,

   c) on valvottava tiukasti huumausaineiden vastaisen lausekkeen noudattamista kansainvälisissä sopimuksissa ja vaadittava tätä tarkoitusta varten "välttämättömyyslausekkeen" tunnustamista,

   d) on huolehdittava siitä, että komissio laatii huumausaineiden vastaiset toimintasuunnitelmaluonnoksensa (2005–2007 ja 2009–2011) yhteistyössä Euroopan parlamentin, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen ja Europolin kanssa sekä kuulee niitä kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, joita asia koskee;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle sekä tiedoksi Eurooppa-neuvostolle ja komissiolle.